

COMPRA, LLEGEIX, DIFON

La Verdad nº 112

(abril de 2023)

“La lluita contra la guerra i el combat contra la guerra social.”

Reproduïm en aquesta Carta setmanal un article aparegut a **Informations Ouvrières**, diari del **Partido Obrero Independiente de França**

Decreixement o ruptura

El decreixement té 20 anys, escriu Serge Latouche, principal impulsor i representant del moviment que va prendre forma a França el 2003, estenent-se després per Europa i pel món. En un article recent publicat per l'Observatori del Poscreixement i del Decreixement (OPCD) al lloc web de la Universitat de Clermont-Auvergne, fa el balanç d'aquests 20 últims anys: «cal reconèixer clarament que, més enllà de l'agitació als mitjans, dels grupuscles militants i de les xarxes d'investigadors acadèmics, costa que s'imposi el sorgiment del gran relat d'emancipació basat en l'alternativa decreixent». És el menys que es pugui dir...

Què és el decreixement? L'OPCD ho defineix així: «per decreixement, entenem una reducció de la producció i del consum, planificada democràticament, per causar una modificació ecològica sostenible, per reduir les desigualtats, per millorar la qualitat de vida».

És un objectiu permanent assumit per la Comissió Europea, que acaba de concedir per primera vegada una assignació de 10 milions d'euros a la Universitat Autònoma de Barcelona i a la Universitat de Lausana perquè efectuïn investigacions al respecte.

Una conferència al Parlament Europeu

Aquest tema ha estat també objecte d'una conferència, inèdita per la seva amplitud, els dies 15, 16 i 17 de maig al Parlament Europeu d'Estrasburg titulat «més enllà del creixement, camins cap a una prosperitat duradora a la UE». Ha estat organitzada conjuntament pels diputats europeus dels grups dels Verds i de l'Esquerra Europea, i ha reunit 2.000 participants i intervencions d'alts vols, entre ells la Presidenta de la Comissió Europea, la Presidenta del Parlament Europeu, el Vicesecretari General de la Conferència de l'ONU per al Comerç i el Desenvolupament, ambdòs representants del Banc Mundial, de l'OCDE, del Fòrum Econòmic Mundial, el Director General adjunt de l'Organització Mundial del Comerç, la Ministra de Treball d'Espanya i diversos comissaris europeus. Sens dubte, són especialistes en el decreixement, les desigualtats i l'ecologia. Com recorda el mateix Serge Latouche, «a França, malgrat un pla de 800 milions d'euros per reduir el 50% la utilització de pesticides entre el 2009 i el 2021, l'ús de pesticides ja augmentat el 15%!»

Decreixement del consum i crisi alimentària

Especialistes en decreixement dels salaris, dels serveis públics i fins i tot del consum: segons un estudi publicat a principis d'abril, el 80% dels francesos han reduït el seu consum alimentari a causa de la inflació de preus i el 42% dels assalariats que tenen el salari mínim declaren que se salten un àpat al dia. Mentre que els bancs d'aliments servien a 820.000 persones el 2011, aquesta xifra ha pujat fins als 2,4 milions el 2022. És un problema mundial al qual no són aliens la Unió Europea, l'OMC i el Banc Mundial.

Segons el Programa Alimentari de l'ONU, «el món està confrontat a una crisi mundial de la fam d'una amplitud sense precedents. Només en dos anys, el nombre de persones confrontades a una inseguretat alimentària o en risc de caure-hi ha passat de 135 milions en 53 països abans de la pandèmia a 345 milions en 82 països en l'actualitat. Alimentada pels conflictes, els xocs climàtics i la covid-19, la crisi s'agreuja quan la guerra d'Ucraïna provoca que es disparin els preus de l'alimentació, el carburant i els abonaments. Milions de persones lluiten per portar aliment a la taula i s'acosten a una fúria de proporcions descomunals».

Un informe de l'agència Fitch Solutions preveu fins i tot que la producció mundial d'arròs coneixerà el 2023 el major retrocés en dos decennis, comportant un augment de preus per a 3.500 milions de persones, en particular a la regió d'Àsia i el Pacífic, que representa el 90% del consum mundial d'arròs.

En aquesta situació, no costa imaginar per què les grans institucions internacionals s'interessen per mitjans per reduir el consum per millorar la qualitat de vida...

Mentrestant, segons el Banc Central Europeu, el 2022, els beneficis de les empreses són la causa del 70% d'augment dels preus. Els beneficis es fiquen i no hi ha decreixement per a tothom. Segons Serge Latouche, «el 2010, 368 persones tenien una riquesa equivalent a la renda de la meitat de la humanitat. El 2018, 5 persones ocupaven aquest mateix espai».

Com diu el proverbi, «qui dorm amb gossos, es desperta amb polzes»

És raonable organitzar una conferència sobre la prosperitat a Europa amb els que enfonsen

la seva població en la misèria i tracten de subordinar fins a la menor activitat econòmica les exigències de l'economia de guerra?

Sota el patrocini de la Unió Europea, Macron ha llançat la seva operació “reindustrialització”. Així, la guerra d'Ucraïna ha rellançat l'activitat de l'empresa Forges de Tarbes, al departament francès Hautes-Pyrénées. Recluta treballadors per forjar en massa grans carcasses per als autobusos de 155 mil·límetres. El 14 de març, l'empresa ha rebut autorització del Ministeri de Defensa per exportar aquestes peces en aplicació de les exigències de l'OTAN. El patró s'ha vist requerit a “reindustrialitzar” la seva fàbrica. Ha anunciat una inversió de 7 milions d'euros durant els tres pròxims anys per augmentar la producció de les 40.000 peces actuals a 160.000., equivalent a la producció nord-americana d'objectius de 155 mil·límetres el 2020. Amb raó: la Llei de Programació Militar discutida al Parlament [francès] preveu augmentar la despesa un 57% d'aquí al 2030.

Segons confirma el Wall Street Journal, la guerra d'Ucraïna és tan beneficiosa per a les empreses de Defensa dels Estats Units i d'Europa que els costa trobar els milers de treballadors qualificats que puguin cobrir una aflluència rècord de comandes. ¡És una benedicció per a la suposada ‘reindustrialització’ del continent!

«La nostra primera prioritat és realment augmentar la capacitat, cosa que naturalment significa augmentar els efectius», ha assenyalat Patrice Caine, president executiu de l'empresa d'equipament Thalès, que preveu contractar 12.000 persones el 2023 per fabricar sensors submarins, jets i un altre tipus de materials militars.

El 2022, la despesa militar mundial ha augmentat un 3,7%, assolint un rècord de 2,24 bilions de dòlars. La despesa europea augmenta al ritme anual més elevat des de fa almenys 30 anys, segons l'Institut de Recerca de la Pau Internacional Stockholm Peace Research Institute. La major empresa de Defensa d'Europa, BAE Systems PLC, augmentarà els seus efectius un 15%. Saab AB, el constructor suec dels caça a reacció Gripen, i Rheinmetall AG, l'empresa alemanya que contribueix a la fabricació del tanc Leopard, preveuen també contractar milers d'assalariats més.

El mateix succeeix amb Lockheed Martin, el fabricant nord-americà dels míssils Javelin

i dels llançacoets Himars.

Tot això perquè centenars de milers de joves ucraïnesos i russos morin sota les bombes en benefici dels oligarques i grans potències que ja es reparteixen el festí. Mentrestant, un exmarine nord-americà present a Ucraïna explicava a ABCNews que la línia del front és una «trituradora de carn en què l'esperança de vida dels soldats és de 4 hores», i el president ucraïnès Zelenski, el millor amic de les grans potències occidentals, aconseguia l'aprovació d'una llei que reforça les sancions i la represió contra els joves que es neguen a enrolar-se a l'exèrcit o obeir les ordres.

Aquestes grans potències que, segons un estudi del Center for Economic and Policy Research, les conclusions principals del qual reproduceix el Financial Times del 4 de maig, imposen sancions al 27% dels Estats del món: «el 29% de l'economia mundial està sotmesa a sancions nord-americanes, europees o de l'ONU. Això representa un fort augment en els últims anys: sense anar

més lluny, els anys 1990 afectaven menys del 10% dels països i al voltant del 5% de l'economia mundial. Les proves demostren de manera decisiva que les sancions agreu-llen les condicions de vida amb efectes sistemàticament negatius en la pobresa, les desigualtats i el creixement, les condicions de salut i els drets humans. La magnitud del dany és dramàtica. Un estudi ha estimat que les sancions comporten una caiguda del producte interior brut d'un Estat que pot assolir el 26%, cosa que equival a l'efecte de la Gran Depressió. Un altre ha constatat una caiguda de l'esperança de vida de les dones d'1,4 anys, similar a l'efecte estimat en la mortaldat mundial de la pandèmia de covid-19. En molts casos, els perjudicis són semblants als soferts en conflictes armats, convertint les sancions econòmiques en l'arma més assassina utilitzada per les potències occidentals. El principal canal pel qual actuen les sancions és restringir l'accés del sector públic a les divises. Van seguides en

general per una caiguda de les despeses en la sanitat pública, l'educació i l'ajuda alimentària. La depreciació de la moneda i la inflació resultants comporten també una baixada dels salaris reals.

I cal discutir amb aquesta gent sobre la prosperitat d'Europa? Decididament no, no es demana als botxins que rehabilitin les seves víctimes!

Amb un any d'antelació, alguns pensen sens dubte ja en les eleccions europees. Pensen que fent el joc de les institucions i convidant els seus botxins guanyaran la confiança dels pobles estrangulats? Millor farien a reflexionar i no oblidar que 7 milions d'electors s'han agrupat amb la candidatura de Jean-Luc Mélenchon el 2022 en una línia de ruptura i no d'acomodament amb el sistema ni de conferències comunes amb els seus representants. Cal triar: de créixer o trencar.

Stéphane Marati

Els nostres compromisos

Guerra a la Guerra!

Mobilitzacions davant de la destrucció del camp per a exclusiu benefici de les multinacionals de l'energia...

Castelló

Yepes (Toledo)

Campanya d'extensió i subscripcions a aquesta *Carta Setmanal*

Si no la reps, et convidem a que la rebis cada setmana. Si la reps, et proposem que subscriguis a altres companyes i companys als quals pugui interessar.

L'elaboració i enviament d'aquesta Carta comporta algunes despeses. El POSI, que l'edita, no té ni vol subvencions, tota la seva activitat i les seves publicacions són finançades exclusivament per treballadores i treballadors, que volen recolzar, en aquest cas, la publicació de la Carta Setmanal. Demanem un suport de 5 EUROS a l'any, o més si us sembla.

Nostre compte corrent en La Caixa és: **2100 2812 51 0200071314**. Indicant: Recolzo Carta Setmanal

Per rebre-la, envia un correu electrònic a: info@posicuarta.org

Pots contactar des: <http://posicuarta.org/cartasblog/contacto>

Partido Obrero Socialista Internacionalista
Sección en España de la IS Internacionalista

Carrer Desengaño, 12 (1º 3A). 28004 - Madrid Teléfono:
91 522 23 56 - Fax: 91 521 72 01 <http://www.posicuarta.org>
Busca'ns en Twitter: @posicuarta